

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.106/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. május 24. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. február 9. napján kihirdetett 43.B.427/2023/23. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlottat – helyesen – 236.100 (kettőszázharminchatezer-száz) forint elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.149/2024. számon kezelt, a Központi Nyomozó Főügyészség 2023. július 28. napján kelt, 1. Nyom. 1113/2021. számú összesített bűnjeljegyzékében szereplő,

Terhelt1 I. rendű vádlottól 2021. szeptember 9. napján a rendszám1 forgalmi rendszámú, Land Rover Evoque típusú személygépkocsiból lefoglalt, 1. tételszám alatt feltüntetett Iphone 12 Pro Max típusú mobiltelefon és SIM-kártya, a 3/8-3/13. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 nevére kiállított bankkártyák, az 5. tételszám alatt feltüntetett, szlovák SIM kártya és cseh SIM kártyatok, a 6/9. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 adatait tartalmazó banki iratok, a 2021. szeptember 9. napján az cím19 alatt lefoglalt és 4. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 nevére kiállított ügyfélkártya, valamint a 2021. szeptember 9. napján a cím18 alatt lefoglalt, 5/3. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1t ábrázoló igazolványkép lefoglalását megszünteti és Terhelt1 I. rendű vádlott részére kiadni rendeli, míg az 5. tételszám alatt feltüntetett, tanú6 nevére kiállított bankkártya lefoglalását megszünteti és tanú6 vagyoni érdekeltnek kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy II. rendű vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés első részlete 2024. június 25. napjáig esedékes.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. február 9. napján kihirdetett 43.B.427/2023/23. számú ítéletével

- Terhelt1 I. rendű vádlottat, mint többszörös visszaesőt bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont ba) alpont], folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], befolyással üzérkedés bűntettében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], befolyással üzérkedés bűntettében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2a) bekezdés] és közvetett tettesként elkövetett pénzmosás bűntettében [Btk. 399. § (1) bekezdés, (5) bekezdés], ezért őt – halmazati büntetésül – 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az Terhelt1 I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy 1 nap előzetes fogvatartás 1 napi szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az I. rendű vádlottal szemben 19.345.246 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

- Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés bűntettében [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], ezért őt 2 év, végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részét követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az így kiszabott összesen 100.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére pedig rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

- Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlása bűntettében [Btk. 298.§ (1) bekezdés, (1a) bekezdés], ezért 1 év – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélte és a III. rendű vádlottat mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. Rendelkezett végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, azok egy részét elkobozni, egy részét kiadni, egy részét pedig az iratokhoz csatolni rendelte, és kötelezte az I. rendű vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 251.700.- forint, a II. rendű vádlottat 98.916.- forint, bűnügyi költség megfizetésére. A bíróság a Központi Nyomozó Főügyészség 2021. szeptember 09. napján kelt 1.Nyom1113/2021. számú határozatával tanú6 vagyoni érdekelt bank1.-nél vezetett bankszámlaszám1 számú számlájára elrendelt zár alá vételt 1.600.000 forint erejéig az Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás biztosítására fenntartotta, a zár alá vételt az 1.600.000 forintot meghaladó összegre feloldotta. Kötelezte az I. rendű vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg tanú3 magánfélnek 500.000 forint tőkeösszeget és annak a 2021. szeptember 09. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát kártérítés címén. Kötelezte továbbá az I. rendű vádlottat, hogy fizessen meg az államnak eljárási illeték címén külön felhívásra 15.000 forintot.

[2] A kihirdetett ítéletet a tárgyaláson jelenlévő ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette, Terhelt1 I. rendű vádlott és védője, valamint Terhelt2 II. rendű vádlott és védője a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést. A III. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. Az ítélet Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában 2024. február 9. napján jogerőre emelkedett.

[3] Az I. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy védence a tárgyalási szakban bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, lemondott a tárgyalás jogáról. Mindezen okok folytán az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban, hibamentesen állapította meg, tényből tényre helyesen következtetett, így a tényállás a másodfokú eljárás során is irányadó. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte a vádlott javára, hogy a bűncselekmény elkövetését már a nyomozás során is beismerte, lemondott a tárgyaláshoz való jogáról és az időmúlást. Az I. rendű vádlott védője kérte, hogy az ítéltábla az enyhítő körülményeket újfent vegye számba, az enyhítő körülmények körébe vonja az elsőfokú bíróság ítélete óta eltelt időmúlást. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg és a büntetés mértékét enyhítse.

[4] Az I. rendű vádlott is benyújtotta fellebbezése indokolását, ebben előadta, hogy meglátása szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket hiányosan és nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az enyhítő körülmények között hangsúlyozta a jelentős sértetti közrehatást, a megbánása valós voltát, amely a múltjával való szakításból ered és amelyhez a teljes beismerő vallomás és az együttműködő magatartás is kapcsolódik. Az I. rendű vádlott az időmúlást is kérte nagyobb súllyal figyelembe venni, továbbá a súlyosító körülmények közül kérte mellőzni a többszörös visszaesői minőségét, annak büntetési tételkeret-emelő hatása miatt, valamint azt a körülményt is, hogy nem rendelkezik bejelentett munkahellyel. Utalt még a kiskorú gyermekével fennálló rendkívül jó kapcsolatára és arra a tényre, hogy neveléséhez a családja és maga is hozzájárul, ezért sincs meghatározott összegű gyermektartás előírva. Az I. rendű vádlott kérte továbbá figyelembe venni az előzetes fogvatartása óta tanúsított magatartását és azt, hogy dolgozik, valamint tanulmányokat is folytat. Minderre tekintettel enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[5] A II. rendű vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Továbbra is hivatkozott arra, hogy az egységes nyomozóhatósági és ügyészségi statisztika alapján a korrupciós cselekmények csökkenő tendenciát mutatnak az utóbbi években, 2021-ben 532 korrupciós cselekményt regisztráltak, 2022-ben 450-et, míg 2023 első nyolc hónapjában 59-et. Minderre tekintettel a védelem álláspontja szerint az elszaporodottság súlyosító körülményként történő értékelése a II. rendű vádlott terhére nem lehetséges. A védő érvelése szerint az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletben a büntetés kiszabása körében a rendelkezésre álló adatokat, tényeket és enyhítő körülményeket nem súlyuknak megfelelően értékelte, így a kiszabott büntetés eltúlzott és nem kellő mértékben igazodott a II. rendű vádlott vonatkozásában fennálló enyhítő körülményekhez, amelyek túlsúlyban vannak a súlyosító körülményekhez képest. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 604.§ (1) bekezdése alapján a

Fővárosi Törvényszék 43.B.427/2023/23. számú ítéletét változtassa meg és a II. rendű vádlottal szemben enyhébb büntetést szabjon ki.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.175/2024/3. számú átiratában az előterjesztett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, az I. rendű vádlott és a II. rendű vádlott előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát törvényesen fogadta el. Az ítéleti tényállás megalapozottsága tehát a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható. Kifejtette, hogy a vádlottak bűnösségére levont elsőbírói következtetés is helytálló, a bűncselekmények minősítése törvényes. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének ugyancsak eleget tett. Érvelése szerint az ítélet személyi része az I. rendű vádlott tekintetében kiegészítésre szorul annyiban, hogy az összbüntetési ítéletével megállapított 7 év 4 hónap 15 nap szabadságvesztést 2020. július 25. napján töltötte ki. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkkel arányos és a büntetési célok elérésére alkalmas büntetéseket szabott ki az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben, amelyek enyhítése nem indokolt. Kifejtette továbbá, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomó többségében törvényesek, azonban az I. rendű vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összege helyesen 236.100 forint; továbbá utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett minden lefoglalt tárgyról, ezért azt pótolni kell. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, az I. rendű vádlott korábbi elítéléseivel kapcsolatos adatokat egészítse ki, a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést korigálja, rendelkezzen azon lefoglalt tárgyakról, amelyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, egyebekben az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében hagyja helyben.

[7] A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 590. § (3) és (9) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, továbbá az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A felülbírálat ezért kizárólag az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[8] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdés vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott.

[10] Törvényesen járt el a törvényszék, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, és azt a Be. 499. § (2) bekezdése szerint helyesen, a vádirat kézbesítésétől számított három hónapon belüli időpontban meg is tartotta. Az előkészítő ülésen az I. és II. rendű vádlott az elsőfokú bíróság által teljeskörűen fogatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségét a váddal egyezően beismerte és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék a Be. 504. §

(1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, az I. és II. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú bíróság a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy az I. és II. rendű vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottakat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[11] Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű vádlott cselekvősege tekintetében a vádirattal egyezően az ítélet [9] bekezdésétől a [44] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlottak korrupciós, illetve az I. rendű vádlott vagyoni elleni és pénzmosást kimerítő cselekményeit. A törvényszék álláspontjával maradéktalanul egyetértve kiemeli a fellebbviteli bíróság, hogy Terhelt I. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy

- magát az egyéb1 állományába tartozó személyként valótlannal kiadva tanú1 sértettet – neki kárt okozva – valós ténybeli alapokat nélkülöző kérésekkel, a kért pénz visszafizetésének tényleges szándéka nélkül, megtévesztve arra vette rá, hogy részére 2019. október 25. napja és 2021. július 30. napja között 16.453.046 forint értékben – mely kárból 1.322.800 forint megtérült – pénzt és aranyékszert adjon át vagy utaljon az általa megjelölt bankszámlára, majd a részére átutalt összeg egy részét - annak eredetének elleplezése céljából - más, a bűncselekmény elkövetéséről nem tudó személlyel a saját bankszámláira utaltatta, megvalósította a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett csalás büntettét és Btk. 399. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősülő, közvetett tettesként, folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett pénzmosás büntettét (1. tényállás);

- magát minisztériumi dolgozónak valótlannal kiadva tanú2 sértettet – neki kárt okozva – valós ténybeli alapokat nélkülöző kérésekkel, a kért pénz visszafizetésének tényleges szándéka nélkül arra vette rá, hogy részére 2021. május 22. napja és 2021. augusztus 25. napja között 740.000 forintot – mely kárból 370.000 forint megtérült – utaljon az általa megjelölt bankszámlára, megvalósította a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettét (2. tényállás);

- magát a egyéb2 alkalmazásában álló befolyásos hivatalos személynek valótlannal kiadva Terhelt2 II. rendű vádlott közvetítésével tanú9 irányában 2021. július 08. napján azt a látszatot keltette, hogy más hivatalos személyhez fűződő kapcsolata révén, ezen hivatalos személy részére biztosított jogtalan, pénzben megnyilvánuló előnyért el tudja intézni, hogy

tanú9 vízumhoz jusson, megvalósította a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő vesztegetést állítva, hivatalos személyi jelleg színlelésével elkövetett befolyással üzérkedés büntettét (3. tényállás);

- magát a egyéb2 alkalmazásában álló hivatalos személynek, valamint a katonai ügyészségen tiszti rendokozatot viselő személynek valótlánul kiadva tanú3 sértettet – neki kárt okozva – valós ténybeli alapokat nélkülöző kérésekkel, a kért pénz visszafizetésének tényleges szándéka nélkül arra vette rá, hogy részére 2021. augusztus 23. napja és 2021. szeptember 06. napja között összesen 720.000 forint értékben pénzt és aranyékszert adjon át, melyek közül a pénz átadását a sértett megtagadta, megvalósította a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel, a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének kísérletét (4. tényállás);

- magát egy minisztérium alkalmazásában álló befolyásos személynek, valamint az „egyéb9” rendfokozattal bíró beosztottjának valótlánul kiadva Terhelt3 III. rendű vádlott irányába 2021. év július hónapban azt a látszatot keltette, hogy a Terhelt3 III. rendű vádlott feljelentése alapján indult büntetőeljárás eredményét érdemben tudja befolyásolni, amelyért cserébe összesen 4.125.000 forint értékben pénzt és karórát kért vagy fogadott el, és a pénzt a saját, továbbá más személy bankszámlájára kérte átutalni, majd a részére átutalt összeg egy részét - eredetének elleplezése céljából - más, a bűncselekmény elkövetéséről nem tudó személlyel bankszámlájára utaltatta és megkísérelte felvetetni, megvalósította a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és (2a) bekezdés szerint minősülő hivatalos személyi jelleg színlelésével elkövetett befolyással üzérkedés büntettét és a Btk. 399. § (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő közvetett tettesként elkövetett pénzmosás büntettét (5. tényállás).

[12] Terhelt2 II. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy az őt megkereső tanú9nak azt ígérte, hogy a magát a egyéb2 alkalmazásában álló befolyásos hivatalos személynek valótlánul kiadó Terhelt1 I. rendű vádlottnál jogtalan, pénzben megnyilvánuló előnyért elintézi, hogy vízumhoz jusson, mely jogtalan előnyből a maga is részesedni kívánt, megvalósította a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés büntettét (3. tényállás).

[13] A vádlottak és védőik enyhítést célzó fellebbezései nem alaposak.

[14] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [56] és [57] bekezdésében helyesen tárta fel és értékelte. Az I. rendű vádlott tekintetében figyelembe vette, hogy a Btk. 89. § (1) bekezdése szerint a többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet. A Btk. 81. § (3) bekezdése értelmében pedig, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének a fele (jelen ügyben 10 év.) A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a korábban írtak szerinti középértéktől a vádlott javára eltérő mértékben, az enyhítő körülmények

(beismerés, megbánás, a bűncselekmények elkövetésétől eltelt hosszú idő) nyomatékára figyelemmel a vádlottat 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott büntetés és mellékbüntetés szolgálja megfelelően az I. rendű vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[15] A perbíróság a II. rendű vádlott tekintetében ugyancsak a büntetési tétel középértékét (5 év) el nem érő tartamban állapította meg a szabadságvesztés büntetést a fenti enyhítő körülmények mellett a II. rendű vádlott büntetlen előéletét, rossz egészségügyi állapotát és azt értékelve, hogy segítségre szoruló édesanyját támogatja. E bűnösségi körülmények nyomatékára figyelemmel a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát helyesen a törvényi minimumban állapította meg.

[16] A törvényszék a 2 évi szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján törvényesen függesztette fel, mert a II. rendű vádlott kedvező személyi körülményeire figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. A Btk. 85. § (2) bekezdésére figyelemmel a próbaidő tartama ugyancsak törvényesen, a kiszabott szabadságvesztéssel arányban került megállapításra. A törvényszék a haszonszerzési célzatra tekintettel a Btk. 50. § (1)-(3) bekezdéseire alapítottnan törvényesen szabott ki pénzbüntetést a megfelelő jövedelemmel és vagyonnal rendelkező II. rendű vádlottal szemben. A pénzbüntetésnek a törvényi minimumhoz közelítő napi tételszáma igazodik a II. rendű vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, míg a napi tételhez rendelt összeg a vádlott teherbíró képességéhez, így annak enyhítésére a fellebbviteli bíróság nem látott törvényes alapot.

[17] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és a pénzbüntetés együttesen megfelelően szolgálja a II. rendű vádlott tekintetében a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérését, ezért az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés sem vezethetett eredményre

[18] A fellebbviteli bíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat alapján hivatalból vizsgálta a II. rendű vádlott tekintetében az előzetes mentesítés lehetőségét. Ennek körében az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a Btk. 102. §-a az előzetes mentesítést az érdemességhez köti, amelynek megállapíthatósága kapcsán az ítélezési gyakorlat a következő szempontokat alakította ki. Az érdemességet megalapozhatják a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények (BJD8779., BH1984.480.), a felfüggesztés feltételeinek fennállása azonban önmagában még nem jelenti az érdemesség meglétét, az előzetes mentesítés egy további kedvezményt jelent. Az érdemesség vizsgálata során a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, az elkövetés körülményeit és indítékát, az elkövető személyiségét, életvezetését, az elkövetés és az eltelt idő közötti magatartását, az okozott sérelem jóvátételét és a sértetti közrehatást egybevetve kell állást foglalni [BJD 9986., BH 1983.22.]. A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a II. rendű vádlott ugyan rendezett életkörülmények között él, dolgozik, de jelentős tárgyi súlyú, korrupciós bűncselekményt követett el, és az eljárás alatt újabb büntetőeljárás indult

vele szemben. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a II. rendű vádlottat az előzetes mentesítésre nem tartotta érdemesnek.

[19] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az I. rendű vádlott tekintetében a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pontja, a II. rendű vádlott tekintetében a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen határozta meg.

[20] A Btk. 38. § (4) bekezdése a) pontja alapján törvényesen zárka ki az I. rendű vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, míg a II. rendű vádlott tekintetében a kiszabott büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságvesztésre bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen határozta meg.

[21] A másodfokú bíróság az I. rendű vádlottat a Be. 453. § (1) bekezdése alapján – számítási hiba miatt – helyesen 236.100 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[22] A fellebbviteli bíróság – egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával – rendelkezett azon bűnjelként lefoglalt tárgyakról, amelyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Erre figyelemmel másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.149/2024. számon kezelt, a Központi Nyomozó Főügyészség 2023. július 28. napján kelt, 1. Nyom. 1113/2021. számú összesített bűnjeljegyzékében szereplő, Terhelt1 I. rendű vádlottól 2021. szeptember 9. napján a rendszám1 forgalmi rendszámú, Land Rover Evoque típusú személygépkocsiból lefoglalt, 1. tételszám alatt feltüntetett Iphone 12 Pro Max típusú mobiltelefon és SIM-kártya, a 3/8-3/13. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 nevére kiállított bankkártyák, az 5. tételszám alatt feltüntetett, szlovák SIM kártya és cseh SIM kártyatok, a 6/9. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 adatait tartalmazó banki iratok; a 2021. szeptember 9. napján az cím19 alatt lefoglalt és 4. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1 nevére kiállított ügyfélkártya, valamint a 2021. szeptember 9. napján a cím18 alatt lefoglalt, 5/3. tételszám alatt feltüntetett, Terhelt1t ábrázoló igazolványkép lefoglalását megszüntette és Terhelt1 I. rendű vádlott részére kiadni rendelte, míg az 5. tételszám alatt feltüntetett, tanú6 nevére kiállított bankkártya lefoglalását ugyancsak megszüntette és tanú6 vagyoni érdekeltnek rendelte kiadni. A lefoglalás megszüntetésének törvényi alapja a Be. 320. § (1) bekezdésének a) pontja, míg a vádlottak részére történő kiadás a Be. 321. § (1) bekezdésén alapul.

[23] A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései – II. rendű vádlott esetében a részletfizetésre és a bűnügyi költség viselésére, az I. rendű vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításra vonatkozóan – törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta azzal, hogy II. rendű vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés első részlete 2024. június 25. napjáig esedékes.

[24] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 606. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2024. május 24.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

A Fővárosi Törvényszék 43.B.427/2023/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.106/2024/9. számú ítéletében írt változtatással 2024. május 24. napján Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és – a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. május 24.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke